

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **K. P.** ,
skazanego za czyn z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
w dniu 12 maja 2026 r.,
wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać, w zakresie wymierzonej skazanemu kary pozbawienia wolności, wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 6 listopada 2025 r., sygn. akt II Ka 254/25, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 19 maja 2025 r., sygn. akt II K 146/25.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego K. P. wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 6 listopada 2025 r., sygn. akt II Ka 254/25, zmieniającego, jednak nie w zakresie orzeczenia o karze, wyrok Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 19 maja 2025 r., sygn. akt II K 146/25, którym K. P. został skazany na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony na szkodę M. P. i J. P. . Zaskarżył wyrok w całości i wniósł o jego uchylenie oraz przekazanie sprawy do ponownego

rozpoznania w postępowaniu apelacyjnym. Nadto, powołując się na przepis art. 532 § 1 k.p.k., zwrócił się o „wstrzymanie wykonania kary orzeczonej wobec K. P. ”.

W odpowiedzi na kasację prokurator postuluje jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej, jak też o nieuwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wadą wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, w zakresie wymierzonej skazanemu kary pozbawienia wolności, jest brak jego uzasadnienia. Niemniej jednak uznano, że wniosek ten zasługuje na uwzględnienie, bowiem wstępny ogląd sprawy prowadzi do wniosku, że uwzględnienie kasacji jawi się jako prawdopodobne w stopniu wyższym niż przeciętny. Nie wydaje się pozbawiony racji zwłaszcza podniesiony przez skarżącego zarzut rażącego i mającego wpływ na treść orzeczenia naruszenia przez Sąd odwoławczy art. 434 § 1 pkt 1 k.p.k. Chociaż obrońca nie zaznaczył, czego wymaga art. 523 § 1 k.p.k., że chodzi o wpływ istotny, jednak nie ulega wątpliwości, iż tego rodzaju wpływ miał na myśli, skoro argumentował, że bez dokonania przez Sąd *ad quem* ustaleń faktycznych niekorzystnych dla skazanego, pomimo że przedmiotem rozpoznania była tylko apelacja wniesiona przez obrońcę, „nastąpiłoby zdekompletowanie znamion występku z art. 207 § 1 k.k. w zakresie czynu na szkodę M. P. ”. Przy uwzględnieniu, że nie tylko ona była pokrzywdzona zachowaniem skazanego, trudno prognozować uniewinnienie K. P. , jednak nie można wykluczyć, że o ile finalnie nie dojdzie do wydania takiego rozstrzygnięcia, to w grę wejdzie korekta wyroku Sądu meriti, polegająca na ograniczeniu liczby osób pokrzywdzonych przestępstwem. To zaś może rzutować na wymiar kary.

Z uzyskanej informacji wynika, że skazany K. P. przebywa w zakładzie karnym i odbył znaczną część wymierzonej mu kary pozbawienia wolności, której koniec przypada na 19 października 2026 r. Rodzi to ryzyko, że odbyłby całą karę przed rozpoznaniem kasacji, co dodatkowo przemawia za wstrzymaniem wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia w postulowanym przez obrońcę zakresie, tj. co do wymierzonej skazanemu kary pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]